

РЕШЕНИЕ

№ 1943

гр. София, 25.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 3 състав, в
публично заседание на 11.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Милева

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **240** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по чл.145 и сл. от АПК, във вр.чл.172, ал.5 от ЗДвП и е образувано по жалба на А. Б. С. [населено място], чрез адв. З. В. - САК срещу Заповед за прилагане на ПАМ № 23-4332-005944 от 07.11.2023 г. на П.. Инспектор към СДВР, Отдел Пътна полиция, оправомощен със заповед №513з-6400/07.07.2023 г. на директора на СДВР, с която на основание чл.171, т.2а, б. А от ЗДвП на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца чрез отнемане на 2 броя табели с рег. [рег.номер на МПС] и СРМПС №004557991. В жалбата се излагат съображения, че заповедта е незаконосъобразна. Релевират се доводи, че е постановена от некомпетентен орган, немотивирана и издадена при допуснати съществени процесуални нарушения. Твърди се и че същата е постановена в противоречие на материалния закон. Моли, да се отмени обжалвания акт и се присъдят сторените по делото съдебно-деловодни разноски.

В с.з., жалбоподателката чрез своя процесуален представител – адв. В. поддържа така подадената жалба. Като излага допълнителни доводи за незаконосъобразност на заповедта, а именно разминаването в часа на извършване на нарушението, вписан в АУАН издадена на Д. А. Л. и в оспорваната заповед.

Ответникът по жалбата, не се явява, не изразява становище.

Административен съд София-град, като взе предвид становищата на страните и след преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа страна :

Със заповед №23-4332-005944 от 07.11.2023 г. Р. Б. Н. на длъжност П.. Инспектор към СДВР е наложил на жалбоподателя А. Б. С. от [населено място] принудителна административна мярка – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от от 6 месеца чрез отнемане на 2 броя табели с рег. [рег.номер на МПС] и СРМПС №004557991. Като правно основание за издаване на заповедта е посочена разпоредбата на чл.171, т.2а, б. А от ЗДвП. В мотивите към заповедта е посочено, че на 06.11.2023 г. около 07,17 часа в [населено място] по [улица]от ул. Република към [улица], Д. А. Л., управлява лек автомобил „О.“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на А. Б. С., като при извършената проверка до бл.12 е установено, че водачът не притежава СУМПС – неправооспособен. Заповедта за прилагане на ПАМ е връчена срещу подпис на жалбоподателя на 30.11.2023 г. видно от приложената разписка на л.7 от делото.

Като доказателства по делото са приети документите, съдържащи се в административната преписка по издаване на обжалваната Заповед за прилагане на принудителна административна мярка на С. и цялата административна преписка по издаване на АУАН на Д. Л..

Въз основа на така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното :

Оспорването, като направено от легитимирано лице с правен интерес – адресат на приложената с обжалваната заповед принудителна административна мярка, в законово установения преклузивен срок и против административен акт, подлежащ на съдебно обжалване и контрол за законосъобразност, е процесуално допустимо.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал.1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т.5, б. „а”, т.6 и 7 от ЗДвП, се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. По делото са представени и приети като доказателства Заповед №513з-5070/21.07.2015 г. на Директора на СДВР, Заповед №6324/17.08.2018 г. на Директора на СДВР и Заповед №6400/07.07.2023 г. на директора на СДВР, с третата от които на основание чл.43, ал.4 от ЗМВР и чл.172, ал.2 от ЗДвП, са оправомощени длъжностни лица при съответни звена от СДВР да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по ЗДвП /вкл. по чл.171, т.2а от ЗДвП/; сред посочените длъжностни лица са и полицейските органи по чл.142, ал.1,т.1 от ЗМВР от отдел „Пътна полиция“ при СДВР. Следователно обжалваната Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2а, б. „а” от ЗДвП е издадена от материално и териториално компетентен административен орган –полицейски инспектор при отдел „ПП“ СДВР, в рамките на предоставените му правомощия.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че в обжалваната заповед не е посочена нормата, въз основа на която е наложена ПАМ. В заповедта е посочено правното основание за издаване на акта - чл. 171, т. 2а, б. ”а” от ЗДвП. Като фактически основания, мотивирали органа да постанови заповедта, е посочена фактическата обстановка във връзка с констатираното нарушение – управление на МПС, собственост на жалбоподателя, от водач, който е неправооспособен- не притежава СУМПС. Предвид наличието на посочени фактически и правни основания за издаването на заповедта, от които става ясно от кои юридически факти органът черпи упражненото от него публично субективно право и предвид писмената форма

на акта, съдържащ необходимите реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК, настоящият състав на съда приема, че е спазена установената форма за издаване на административния акт.

Принудителната административна мярка “прекратяване на регистрацията на ППС на собственик” за срок от 6 месеца до една година по чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП се прилага в няколко хипотези, сред които е и хипотезата на управлявано МПС от правоспособно лице, непритежаващо свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство – за срок от 6 месеца до една година. Мярката, наложена в тази хипотеза на чл. 171, т. 2а от ЗДвП е превантивна и преустановителна – да не се допусне създаването на опасност за движението по пътищата при управление на процесното МПС. Разпоредбата не изисква ангажирането на административнонаказателната отговорност на собственика на автомобила- да е допуснал същото да бъде управлявано от лице, по отношение на което не е установено, че е правоспособно и притежава валидно СУМПС. ПАМ се налага когато са налице обстоятелствата по чл.171 т.2а б.“а“, сред които е и настоящото констатирано по управлението на автомобила от правоспособен водач. Достатъчно е за прилагане на ПАМ да бъде установено, че автомобилът на собственика е управляван от лице, за което е налице някое от посочените обстоятелства, а в случая това безспорно е установено.

Не е спорно по делото, че на 06.11.2023 г. около 07,17 часа в в [населено място] по [улица]от ул. Република към [улица], Д. А. Л., управлява лек автомобил „О.“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на А. Б. С., като при извършената проверка до бл.12 е установено, че водачът не притежава СУМПС – правоспособен. Не е спорно и че ППС обект на приложената с оспорената заповед ПАМ по чл. 171, т.2а, б. "а"от ЗДвП, е собственост на А. С..

Основният довод от страна на процесуалния представител на жалбоподателката, че заповедта е издадена при съществени процесуални нарушения, тъй като има разминаване между часа, посочен в АУАН издаден на С. и в Заповедта, съдът намира за неоснователен. Да видно от представения в с.з. АУАН, бл. №06033, издаден на 06.11.2023 г. наистина е посочен час за извършване на нарушението 05.40 часа. Във всички други писмени доказателства представени с административната преписка е посочен час за извършване на нарушението 07.17 часа, вкл. и в представените докладни записки от служителите на СДВР. Поради което и съдът счита, че правилния час на извършване на нарушението е в 07.17 часа, като приема, че явно е допусната техническа грешка в АУАН, издадена на А. С..

Приложената ПАМ е съобразена и с постигане на целите на закона - осигуряване на безопасността на движението по пътищата, живота и здравето на участниците в него и преустановяване на административните нарушения, като съответства и на принципа на съразмерност по чл. 6 от АПК. Административната мярка е приложена за нарушение, което има висока степен на обществена опасност - управлението на собствения на жалбоподателя автомобил е извършено от правоспособно лице; поставени под сериозна заплаха са били животът и здравето както на водача, така и тези на останалите участници в движението Не е нарушен принципът за съразмерност, тъй като основанието за налагане на мярката е в това, че жалбоподателят е предоставил автомобила си на правоспособен водач. Това представлява поведение, което противоречи на принципите за гражданско съзнание и отговорност, може да създаде предпоставки за допускане на нарушения на ЗДвП, който закон гарантира и

охранява правата на гражданите, чрез създаване на правила и условия за движение по пътищата, с цел да не се застраши живота и здравето на хората.

По гореизложените съображения съдът счита, че оспорената заповед отговаря на всички изисквания за законосъобразност, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила при издаването ѝ, поради което подадената срещу нея жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

При този изход на спора претенцията на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски, макар и своевременно заявена е неоснователна.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 3 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Б. С. [населено място] срещу Заповед за прилагане на ПАМ № 23-4332-005944 от 07.11.2023 г. на П.. Инспектор към СДВР, Отдел Пътна полиция като неоснователна.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: